

טכנולוגיות פרייון חדישות – סוגיות חברתיות וביואתיות

הרפואה משלהי המאה התשע עשרה ועד ימינו מבוססת בראש ובראשונה על מחקר ועל ידע ביולוגי, כך ששני התחומים קשורים זה בזה באופן המקשה לדבר או לחשוב על האחד במנותק מהאחר. רפואת פרייון היא בין התחומים הנמצאים כיום בחוד החנית של המחקר והפרקטיקה הרפואיים. סוגיית טיפולי הפרייון מגיעה לאחת לראש סדר היום החברתי והפוליטי, בשאלות הנוגעות לחקיקה ולהקצאת משאבים כלכליים ע"י המדינה למימון הטיפולים.

כיום, טכנולוגיות פרייון מגוונות מאפשרות ללדת בבתולין, להתעבר מגבר מת שזרעו נשאב לאחר מותו, לשאת עוברים שמבחינה גנטית אינם עובריה של האישה ההרה (פונדקאות), לערוך אבחונים גנטיים של עוברים וטרומ עוברים, לבחור את מין היילוד, להרות אחרי גיל המעבר ועוד. לאור זאת, תהליך הרבייה הפך מאירוע פרטי וזוגי, להליך בו שותפים מערכת הבריאות והמדינה על תקנותיה, הסדריה הכלכליים וחוקיה.

טכנולוגיות הפרייון החדישות הן מקור בלתי נדלה לדיונים ביואתיים, משפטיים וחברתיים סוערים, שכן הן טורפות סדרי עולם שנדמו עד לפני זמן לא רב לטבעיים ובלתי ניתנים לשינוי, ומערערות מושגים תרבותיים בסיסיים מתחום השארות והמשפחה, המגדר, הגוף והטבע, ואף את עצם הגדרתם וגבולם של החיים עצמם. קורס זה מקנה לסטודנטים כלים לדיון ביקורתי ומאוזן בהשלכות האתיות והחברתיות של טכנולוגיות הפרייון הנהוגות בעולם המערבי בכלל ובישראל בפרט.

